

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.VI.20.619/2020/6.

A tanács tagjai: . Puskás Péter a tanács elnöke
. Kocsis Ottilia előadó bíró
. Csesznok Judit Anna bíró

A felperes:

A felperes képviselője: dr. Kovács Péter András ügyvéd

Az alperesek: I. rendű
II. rendű
III. rendű
IV. rendű

Az I-II. rendű alperesek képviselője:

. Borbás Péter ügyvéd

A III-IV. rendű alperesek képviselője:

Dr. Pallós Zoltán Ügyvédi Iroda, ügyintéző:

dr. Pallós Zoltán ügyvéd

A per tárgya: szennyvíz- és ivóvíz díj

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

őri Ítéltábla

Gf.II.20.218/2019/9/I.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

ékesfehérvári Törvényszék

15.G.40.081/2015/215.

Rendelkező rész

- A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

- Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. és II. rendű alpereseknek, mint egyetemleges jogosultaknak 2.540.000 (kétmillió-ötszáznegyvenezer) forint, a III. és IV. rendű alpereseknek, mint egyetemleges jogosultaknak 1.270.000 (egymillió-kétszázhetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] Az I. rendű alperes ügyvezetője a II. rendű alperes, a felperes által kért felszámolásra irányuló eljárásban a bíróság által kirendelt ideiglenes vagyongfelügyelője a III. rendű alperes, a kijelölt vagyongfelügyelője a IV. rendű alperes. A felperes és az I. rendű alperes műszakilag kapcsolódó

víziközmű szolgáltatók, az I. rendű alperes a felperestől szerződés nélkül víziközműves kapcsolódó szolgáltatásként vesz igénybe [N. Önkormányzatával 2013. május 22-én kötött bérleti és üzemeltetési szerződésének teljesítése érdekében] ivóvíz-értékesítési, valamint [N., B., M., K. önkormányzatokkal 2012. november 8-án kötött bérleti- és üzemeltetési szerződése teljesítésének érdekében] szennyvíz-elvezetési és -tisztítási szolgáltatást. A szennyvízelvezetésre 2015. október 2-án kapott vízjogi üzemeltetési engedélyt, 2016. december 19-én működési engedélyt. A 2015. április 16-án kiadott ivóvíz-ellátás vízjogi engedélyes határozat bírósági felülvizsgálata iránt a felperes keresetét a közigazgatási perben a Kúria utasította el 2019. november 5-án meghozott Kfv.IV.37.772/2018/5. számú ítéletével. Az I. rendű alperes az előző kapcsolódó szolgáltatótól átvett szennyvíz-elvezetési közszolgáltatást 2013. május 1-től, a felperestől átvett ivóvíz közszolgáltatást 2014. január 1-től nyújtja. A szennyvíz-elvezetés és -tisztítás közüzemi szolgáltatásra az előző szolgáltató és a felperes között a szerződést bíróság hozta létre (Székesfehérvári Törvényszék G.40.136/2009/76., Fővárosi Ítéltábla 9.Pf.20.889/2012/14.), és állapította meg a díjat. Az I. rendű alperes a víziközműves kapcsolódó szolgáltatás ellenértékeként a szolgáltatás megkezdésekor alkalmazott (152 Ft/m³ szennyvíz és 86 Ft/m³ ivóvíz) díjat alkalmazza. A keresetét a felperessel a szennyvízelvezetés- és ivóvíz-szolgáltatásra ráutaló magatartással szerződés létrejöttének megállapítása iránt a bíróság elutasította (Székesfehérvári Törvényszék 15.G.40.089/2014/78., Győri Ítéltábla Gf.II.20.079/2017/4.). A jogerős ítélet indokolása szerint a víziközmű-szolgáltatásról szóló 2011. évi CCIX. törvény (továbbiakban: Vkszt.) szerződéskötési kötelezettséget nem ír elő.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [2] A felperes a módosított keresetében az I-II. rendű alpereseket egyetemlegesen kérte kötelezni 794.043.801 forint szennyvízelvezetési- és ivóvíz díj, a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (továbbiakban: Ptk.) 301/A. § (2) bekezdése szerinti késedelmi kamat megfizetésére a szerződés nélkül igénybe vett víziközműves kapcsolódó szolgáltatás miatt jogalap nélküli gazdagodás [Ptk. 361. § (1) bekezdése], másodlagosan kártérítés [Ptk. 339. § (1) bekezdése] jogcímen. Kérte továbbá a marasztalásukat 307.581.969 forint kötbér megfizetésére a Vkszt. egyes rendelkezéseinek végrehajtásáról szóló 58/2013. (II. 27.) Korm. rendelet (továbbiakban: Vkszt.Vhr.) 71. § (1) bekezdése és az üzletszabályzata II. 3. 9. 2. pontja alapján. A 2016. december 31-ig felmerült 472.979.088 forint díj megfizetésére a III-IV. rendű alpereseket is kérte kötelezni kártérítésként a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (továbbiakban: újPtk.) 6: 519. §, 6: 522. § (1) bekezdése, 6: 524. §, a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (továbbiakban: Csőd tv.) 15. § (1), 24/A §-a (1), (7) bekezdése, 54. §-a alapján.
- [3] Az alperesek az ellenkérelmükben a kereset elutasítását kérték. Az I-II. rendű alperesek védekezése szerint a felperes a Vkszt. 71. § (2) bekezdése 4. pontjában kapott felhatalmazás szerinti miniszteri rendelet megalkotásáig a Vkszt. 77. § (1) bekezdése alapján a 2013. január 31-én jogszerűen alkalmazott, 152 Ft/m³ + áfa szennyvíz, 86 Ft/m³ + áfa ivóvíz díjat alkalmazhatja. Azt ezt meghaladó perbeli követelés alaptalan. Az I. rendű alperes az általa teljesített 354.916.929 forint erejéig beszámítási kifogást is előterjesztett.

Az első- és másodfokú ítélet

- [4] A bíróság jogerős részítélettel a 199.940.081 forint kötbér és késedelmi kamata megfizetésére irányuló keresetet elutasította (Székesfehérvári Törvényszék 15.G.40.081/2015/31., Fővárosi Ítéltábla Gf.40.041/2016/5/II.).
- [5] Az elsőfokú bíróság az ítéletével a keresetet elutasította. Indokolása szerint az I. rendű alperes gazdagodása az az összeg, amelyet a saját számláiban a felperes közvetített szolgáltatásaként a

fogyasztói felé érvényesített és be is szedett, de nem fizette meg a felperesnek. A D. Megyei Jogú Város Önkormányzata által megállapított hatósági ár a felek viszonyában nem alkalmazható: egyrészt a jogalap nélküli gazdagodás azzal nem azonos, másrészt az I. rendű alperes nem a felperes felhasználója (Vkszt. 2. § 6. pont). A gazdagodás tisztázására folyt könyv- és műszaki szakértői bizonyítás során az I. rendű alperes részére nyújtott szolgáltatás kezelési, karbantartási költsége nem volt elkülöníthető. Az I. rendű alperes a bevételéből a felperes közvetített szolgáltatása értékét megfizette a felperesnek. Tartozása hiányában szerződésen kívül okozott kár nem keletkezett, a további alperesek szándékegységben elkövetett jogsértő magatartása sem merült fel. Az I. rendű alperesre nem terjed ki a felperes üzletszabályzatának hatálya, nem felhasználó, ezért a 2017. márciusában módosított üzletszabályzat alapján sem áll fenn kötbérfizetési kötelezettsége.

- [6] A másodfokú bíróság a felperes fellebbezése folytán hozott ítéletében a felperes megváltoztatott, 2014. október 1-ig kiterhelt 21.364.510 forint kötbér és késedelmi kamata megfizetése iránti keresete tárgyában a pert megszüntette; ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Indokolásában egyetértett az elsőfokú bíróságnak a helyesen megállapított tényállásból levont jogi következtetésével, azzal, hogy jogalap nélküli gazdagodás jogcímén az I. rendű alperesnek az átvett/átadott szolgáltatás ellenértékét attól függetlenül meg kell térítenie, hogy a közvetített szolgáltatás ellenértékét a saját felhasználóitól be tudta-e szedni. A perbeli esetben a szerződés vagy más jogalap nélküli vagyoneltolódást szolgáltatás igénybevétele (ivóvíz), illetve szolgáltatás nyújtása (szennyvízelvezetés) okozta, így az I. rendű alperesnek a felperestől átvett (ivóvíz), illetve nyújtott (szennyvízelvezetés) szolgáltatás azon ellenértékét kell megtérítenie, amely a felperes önköltsége és az arra felszámítható reális haszon alapján kalkulálható. A felperes önköltsége nem azonos a D. Megyei Jogú Város Közgyűlése által megállapított hatósági árral. Az elsőfokú eljárásban az önköltség megállapítására folytatott szakértői bizonyítást a felperes adatszolgáltatásának elmaradása akadályozta meg (43. számú végzés, 65. számú szakvéleménye és 9. számú melléklete, 76. számú végzés), így a bizonyítatlanság következményét a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 164. § (1) bekezdése alapján viselnie kell. A könyvszakértő csak az I. rendű alperes által elismert 152 Ft/m³ és 86 Ft/m³ közvetített szolgáltatási árból indulhatott ki, amelynek figyelembevételével a felhasználóinak kiszámlázott szennyvíz- és ivóvíz szolgáltatás díjában közvetített (felperesi) szolgáltatás nettó ellenértékét megfizette a felperesnek (163. számú kiegészített szakvélemény). A kiegészített könyvszakértői vélemény nem szenvedett a Pp. 182. § (3) bekezdésében meghatározott hiányosságban, nem volt ok más szakértő kirendelésére. Helyes volt az elsőfokú ítélet azon megállapítása is, hogy az I. rendű alperes hatósági engedélyek birtokában látja el a közüzemi szolgáltatásokat, így magatartása nem jogellenes, kártérítés címén ilyen okból sem tartozhat. E keresetek megalapozatlansága folytán nem lehet alapos a II.-IV. rendű alperesekkel szembeni kereset sem. A II. és a IV. rendű alperes a tevékenységét az I. és III. rendű alperes nevében fejtette ki [a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény (Gt.) 29. § (1), 30. § (1) bekezdése; a újPtk. 3: 21. § (1), 3: 24. § (2) bekezdése], annak során harmadik személynek okozott esetleges károkért közvetlenül nem felelnek.

A jogerős részítélet a felperes 13. szám alatt módosított keresetét a 2014. október 20. és 2015. július 14. között kiállított számlákon alapuló, 199.940.081 forint kötbér és járulékal iránt elutasította. Az ezt követően előterjesztett 307.581.969 forint kötbér iránti kereset tárgya a 2017. április 1. és 2018. május 31. közötti időszak (146., 158. szám), az elsőfokú bíróság a fellebbezett ítéletével e keresetet is elutasította. A felperes a fellebbezésében azonban az eredeti keresete szerint 2014. augusztus 29. - 2014. október 1. közötti időszakra érvényesített 21.364.510 forint kötbért és késedelmi kamatát. E keresetváltoztatás [Pp. 247. § (1), 146. § (5) bekezdése c) pont, 146/B. §] tárgyában a per megszüntetésének van helye a jogerős részítélet anyagi jogereje folytán [Pp. 229. § (1) bekezdése, 239. §, 157. § a), 130. § (1) bekezdés d) pont].

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [7] A felperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, a keresetének helyt adó határozat hozatalát, másodlagosan az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. A jogszabálysértést azzal indokolta, hogy a tényállás iratellenes, kirívóan okszerűtlen, logikai ellentmondást tartalmazó következtetésen alapul. Az I. rendű alperes, hatósági engedély hiányában jogellenes magatartása kárfelelősséget alapoz meg, azt 2019. november 5-i Kúriai döntés alapján 2017. októberben szerezte csak meg. Az időszakokat meg kellett volna bontani az engedély birtokában és hiányában végzett tevékenység szerint, ezzel kapcsolatosan a bíróság nem nyújtott a Pp. 3. § (3) bekezdés alapján tájékoztatást. A jogerős ítélet nem hivatkozhatott az elsőfokú ítélet megalapozottsága körében a Kúria később, 2019. november 5-én hozott döntésére. A felperes eleget tett bizonyítási kötelezettségének, a műszaki és a könyvszakértői vélemény összevetésekor az eljáró bíróságok téves következtetésre jutottak. Az elsőfokú bíróság arra kért önköltségszámítást, amit a felperes szolgáltat, de az egyes fogyasztókra nem lehet önköltséget számítani, a műszaki szakértő szerint is az elkülönítés módja kizárólag mennyiségi lehet. A tevékenysége önköltség-számításához pedig a szakértő rendelkezésére bocsátotta az adatokat, az önköltség-számítási szabályzatát, a MEKH adatszolgáltatásait. A kiegészített könyvszakértői vélemény aggályos, nem tárta fel, hogy valósan az átvett ivóvíz szolgáltatás és/vagy szennyvízelvezetés és tisztítás méltányos profittal növelt önköltsége került-e megtérítésre. A kifizetések összege és késedelme miatt a tőkekövetelés nem kiegyenlített. A Ptk. 290. és a 293. §-megsértésével készített vélemény és határozat jogszabálysértő [311/2000. számú polgári elvi határozat], a kereset a járulékok tekintetében pedig elbírálatlan. Ezért szükséges az egyébként is megalapozatlan szakértői vélemény kiegészítése és a késedelmes fizetésre tekintettel annak kimunkálása, hogy a kereseti kérelemben feltüntetett gazdagodás tőke része - a járulékok elszámolása mellett - ténylegesen milyen összegben térült meg, milyen összegben áll fenn az ítéleti rendelkezéshez mérten. A jogerős ítélet figyelmen kívül hagyta, hogy a per során történt teljesítés elismerés, ezért annak mértékéig pernyertes. Hatályon kívül helyezést megalapozó lényeges eljárási szabálysértés, hogy elbírálatlan maradt a 2017. április 1. és 2018. május 31. között történt "szabálytalan vízvételzés" miatt felmerült 307.581.969 forint kötbér megfizetésére vonatkozó kereseti kérelem, sértve a Pp. 3. § (2), 213. § (1) és 215. § (1) bekezdéseit. Az elsőfokú bíróság az ítélete indoklásában nem tért ki e kereseti kérelemre, ebből következően meg sem nyílt a felperes fellebbezési joga. A fellebbezésben a döntés hiányára vonatkozó kérelem már tartalmát illetően sem tekinthető keresetmódosításnak.
- [8] Az alperesek a felülvizsgálati ellenkérelmükben a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérték. Az I-II. rendű alperesek kiemelték, hogy felperes a 2013. január 31-én alkalmazott díjtól nem térhetett el.
- [9] A III-IV. rendű alperesek hangsúlyozták, hogy az ideiglenes vagyonfelügyelővel szemben a vezető tisztségviselők kártérítési felelősségére vonatkozó rendelkezések nem alkalmazhatók [Csődtv. 24/A. § (3)-(7), 15. § (1) bekezdése].

A Kúria döntése és jogi indokai

- [10] A felülvizsgálati kérelem nem alapos, a jogerős ítélet a hivatkozott okból nem jogszabálysértő.
- [11] A Kúria előjáróban rögzíti, hogy a felperes a felülvizsgálati kérelmét kizárólag eljárási jogszabálysértésre hivatkozással terjesztette elő, a jogerős ítélet meghozatala során megvalósult eljárási szabálysértések [3.1., 3.2.] körében a Pp. 3. § (2), (3), a 213. § (1), 215. § (1) bekezdését jelölte meg. A Kúria a jogerős határozatot a Pp. 275. § (2) és (3) bekezdése alapján csak a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatta felül és az csak akkor vezethetett eredményre, ha a hivatkozott eljárási szabálysértés megtörtént és lényeges kihatása volt az ügy érdemi elbírálására.

- [12] A per tárgya a felperes - a keresete 13. sorszámú beadványban történt felemelését követően - 400 millió forintot meghaladó követelése, ezért a kiemelt jelentőségű perekben alkalmazandó eljárásjogi szabályok szerint kellett eljárniuk mind a peres feleknek, mind a bíróságoknak, a Pp. I-XIV. fejezetének szabályait a XXVI. fejezetben foglalt eltérésekkel kellett alkalmazni. A kiemelt jelentőségű perben a bíróság nem köteles a jogvita eldöntése érdekében a bizonyításra szoruló tényekről, a bizonyítási teherről, illetve a bizonyítás sikertelenségének következményeiről a feleket előzetesen tájékoztatni [Pp. 3. § (3) bekezdés, 386/J. §]. Ezért a perben a Polgári perrendtartás tájékoztatási kötelezettségre vonatkozó szabályainak alkalmazásával kapcsolatos egyes kérdésekről szóló 1/2009. (VI. 24.) PK vélemény nem volt irányadó. Mindazonáltal az ítélet hatályon kívül helyezésével kapcsolatos egyes kérdésekről szóló 1/2014. (VI. 30.) PK vélemény 5. pontja szerint a Pp. 3. § (3) bekezdés szerinti tájékoztatási kötelezettség megsértése önmagában nem is szolgálhat alapul a hatályon kívül helyezésre; azt csak konkrét eljárásjogi szabály sérelme alapozhatja meg.
- [13] Az elsőfokú bíróság az ítéletével a felperes valamennyi kereseti kérelmét elutasította és annak indokát is adta. Rögzítette az ítéletében, hogy a kötbérre vonatkozó keresetet a 31. számú részítéletével jogerősen elutasította, a felperes 146. számú beadványban 307.581.969 forint kötbér iránti igényét ismét előterjesztette arra hivatkozással, hogy a részítélet meghozatalát követően az üzletszabályzatát módosította. Az elsőfokú bíróság a részítéletben és a 15.G.40.136/2009/76. számú ítéletben kifejtetteket változatlanul fenntartva megállapította, hogy az I. rendű alperesre nem terjed ki felperes üzletszabályzatának személyi és tárgyi hatálya, nem minősül felhasználónak, ezért a 2017. márciustól módosított üzletszabályzat alapján sem áll fenn kötbérfizetési kötelezettsége.
- [14] A felperes az I. rendű alperes kárfelelőssége kapcsán állította a szükséges hatósági engedélyek hiányát. A felperes a módosított keresetében (146. beadvány) a pénzkövetelést szennyvíz elvezetésével, tisztításával összefüggésben 2013. május 1-től, az ivóvíz szolgáltatás kapcsán 2014. január 2-től érvényesítette. Az I. rendű alperes közszolgáltatásának ez volt a jogerős ítélet szerint is a kezdőidőpontja. Az elsőfokú ítéleti tényállás szerint az I. rendű alperes mindkét szolgáltatás esetében jogerős, végleges vízjogi üzemeltetési engedélyekkel rendelkezik. A felperessel szemben a fizetési kötelezettsége kimerül az átadási díjban. A hatósági engedély hiánya a kettejük jogviszonyában polgári perben érvényesíthető jogkövetkezménnyel nem jár. Az engedély hiányának szankciója közigazgatási jellegű: a Vkszt. 40. § alapján víziközmű-szolgáltatás engedély nélküli végzése esetében az MEKH a tevékenység végzőjét azonnali hatállyal eltilthatta a tevékenység folytatásától, továbbá a tevékenység végzőjével szemben a 38. § (1) bekezdés *a)-b)* pontjában foglalt jogkövetkezményeket alkalmazhatta. A folyamatos és biztonságos ellátás érdekében település nem maradhat szolgáltatás nélkül, azt az önkormányzattal szerződő víziközmű-szolgáltató vagy az MEKH által kijelölt közérdekű üzemeltető látja el. A Kúria a teljesség kedvéért emeli ki a per adatai közül: N. részére az ivóvíz-szolgáltatást a felperes nyújtotta, szolgáltatási jogát 2014. január 2-ával a hatóság megvonta és közérdekű üzemeltető kijelölésére irányuló eljárást indított. A hatóság ettől függetlenül tudomásul vette a jóváhagyott szerződés alapján a szolgáltatás átvételét az I. rendű alperes által (22. sorszámú beadvány melléklete).
- [15] A jogerős ítélet az elsőfokú ítélet megalapozottsága körében hivatkozhatott a N. ivóvíz-ellátására vonatkozó vízjogi engedély kapcsán folyamatban lévő közigazgatási perben a Kúria később hozott Kfv.IV.37.772/2018/5. számú döntésére. A bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény 6. § értelmében a bíróság határozata mindenkre kötelező, azt a bíróságok is kötelesek bármely későbbi döntésüknél figyelembe venni.
- [16] A felperes a felülvizsgálati kérelmében lényegében a Pp. 206. § (1) bekezdésének a megsértését állítja azzal, hogy a jogerős ítélet azért megalapozatlan, mert ő eleget tett a bizonyítási kötelezettségének. A bíróság mérlegelési tevékenysége kapcsán felhozott érveket a Kúria nem értékelhette: egyrészt a megsértett jogszabályhely megjelölése hiányában, másrészt a Kúria számára a rendkívüli perorvoslati felülvizsgálati eljárásban a mérlegelési szabadság, a bizonyítékok felülmérlegelése korlátozott (BH1994. 221., BH1994. 195., BH1994. 86.). A felperes érvei azonban

nem is relevánsak, mert a Kúria a kereset elutasításának a jogerős ítéletben kifejtett indokait nem osztotta, az I-II. rendű alperesek által a perben következetesen képviselt jogi állásponttal értett egyet.

- [17] A víziközmű-szolgáltató felperes a víziközmű-szolgáltató I. rendű alperestől a víziközműves kapcsolódó szolgáltatása (Vkszt. 2. § 27.), az általa nyújtott ivóvíz-értékesítési, valamint szennyvíz-elvezetési és -tisztítási szolgáltatás díját követelheti a Vkszt. 68. § alapján. A szolgáltatása megkezdésekor hatályos Vkszt. 67. § (3) bekezdése alapján a víziközműves kapcsolódó szolgáltatás díja az átadási ár, amelyet a miniszter rendeletben állapít meg. A Vkszt. 67. § (4)-(5) bekezdése alapján alkalmazandó 65-66. § rendelkezései értelmében az ivóvíz átadási ára és az átvett szennyvíz kezelési díja is hatósági díj, attól eltérni szerződésben is kizárólag a MEKH előzetes hozzájárulásával lehet. A Vkszt. 74. § (2) bekezdése 4. pontjában felhatalmazást kapott a miniszter, hogy rendeletben állapítsa meg a víziközműves kapcsolódó szolgáltatás körében az ivóvíz átadási árait és azok alkalmazásának időpontját, valamint az átvett szennyvíz kezelési díjait és azok alkalmazásának kezdő időpontját. A 77. § (1) bekezdés átmeneti rendelkezése szerint a rendelet hatálybalépéséig a víziközmű-szolgáltató a 2013. január 31-én jogszerűen alkalmazott díjat alkalmazhatja. A Vkszt. 76-77. §-hoz fűzött indokolás szerint abban az esetben, ha az adott településen víziközmű-szolgáltató váltás történik, a korábbi víziközmű-szolgáltató által alkalmazott díjakat kell alkalmazni. A Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatalról szóló 2013. évi XXII. törvény 3. § (2) bekezdés e) pontja alapján a MEKH látja el a víziközmű-szolgáltatásról szóló törvény hatálya alá tartozó szervezetek jogszabály szerinti tevékenységének felügyeletét, az 5/D. § (1) bekezdése alapján a hatáskörébe tartozó hatósági eljárásokban az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény rendelkezéseit kell alkalmazni. A Vkszt. 73. § alapján a víziközmű-szolgáltatás díjaira vonatkozó rendelkezések betartását a MEKH díjfelügyeleti jogkörében, díjfelügyeleti hatósági eljárásban ellenőrzi: megtiltja a jogszabálysértő díj további alkalmazását, kötelezi a víziközmű-szolgáltatót a jogszerű ellenérték alkalmazására, az elért többletbevétel visszatérítésére, bírságot szabhat ki.
- [18] A kifejtettekből következően polgári perben a bíróság polgári jogi - jogalap nélküli gazdagodás, illetve kártérítés - jogcímenek a közműves ivóvízellátás, a közműves szennyvízelvezetés és -tisztítás díját nem állapíthatja meg. Ezen nem változtat a jogalkotásra felhatalmazott, a Kormány víziközmű-szolgáltatásért felelős tagja, nemzeti fejlesztési miniszter, jelenleg az innovációért és technológiáért felelős miniszter [152/2014. (VI. 6.) Korm. rendelet 109. § 18., 94/2018. (V. 22.) Korm. rendelet 116. § 21. pont] keresetlevélben is hivatkozott esetleges mulasztása sem. Jogalkotási feladatot a jogalkalmazó bíróság nem vehet át.
- [19] A Kúria a kifejtettekre tekintettel a jogerős ítéletet eltérő indokolással a Pp. 275. § (3) bekezdés alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [20] A felperes a Pp. 270. § (1) és a 78. § (1) bekezdés alapján köteles az alperesek ügyvédi munkadíjból álló, a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2), (5)-(6) bekezdés alapján, a kifejtett képviseleti tevékenységgel arányban meghatározott és áfával növelt összegű felülvizsgálati eljárási költségét megfizetni.
- [21] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdés alapján tárgyaláson bírálta el.
- [22] E határozat ellen a felülvizsgálat lehetőségét a Pp. 271. § (1) bekezdés e) pont zárja ki.

Budapest, 2020. július 7.

dr. Puskás Péter s.k. a tanács elnöke, dr. Kocsis Ottilia s.k. előadó bíró, dr. Csesznok Judit Anna s.k.
bíró

A kiadmány hitelél:

Sz.Sz.

bíróági ügyintéző